

EEN BIJZONDERE AVOND

Door Fritz van der Koelen, zoon van bewoner van Violen-Fresialaantje

Niet zo lang geleden, voor de zomer van 2025, vond er op Violen-Fresialaantje een bijzondere familiebijeenkomst plaats. En ik kan het weten, want ik was erbij - mijn moeder woont daar.

Maar deze bijeenkomst was net even anders, er werd niet alleen over onze dierbaren gepraat, er werd ook gediscussieerd en samengewerkt aan opdrachten. Waarom, hoor ik u vragen? Omdat er in deze twee huiskamers onderzoek wordt gedaan. En daarin speelt de familie een belangrijke rol. Wij zijn geen toeschouwers, maar volwaardige partners in een project waarin onze stem telt.

Het onderzoek heet 'De mens zien die (ook) dementie heeft'. Het is een actieonderzoek dat plaatsvindt met verschillende partijen waaronder WoonZorgcentra Haaglanden. Doel: ontdekken hoe je écht passende zorg biedt aan mensen met dementie. Want wordt er eigenlijk wel voldoende geluisterd naar wat de bewoners zelf willen?

Of wordt er - met de allerbeste bedoelingen - soms teveel uit handen genomen?

Natuurlijk wil de zorg beschermen, ondersteunen en verzorgen. Maar willen de bewoners dat altijd wel?

Ook al gaan ze mentaal achteruit, het zijn volwassenen. Ze verdienen een waardig leven, met ruimte voor autonomie en eigen regie. Ook als wij als familie daar soms moeite mee hebben.

In dit onderzoek worden kleine stappen gezet. Zorgverleners durven los te laten, leren anders te kijken, te observeren. Want anders kijken, leidt tot anders doen.

En wij als familie? Ook wij moeten leren loslaten. Leren accepteren dat onze dierbare misschien andere wensen heeft dan vroeger. Dat vraagt om open communicatie tussen zorg en familie - als gelijkwaardige partners.

Minder regels en protocollen dus, meer vrijheid voor bewoners én zorgverleners. Maar ook meer vrijheid voor ons, de familie. Want waarom staan wij aan de zijlijn? Waarom staan op afstand, terwijl we jarenlang mantelzorger zijn geweest? Wij weten vaak heel goed welke zorg bij onze dierbare past. Wij willen meedoen.

Daar ging die bijeenkomst dus over: uitleggen wat er in huiskamers gebeurt, en familieleden uitnodigen om mee te denken, mee te praten en mee te doen. En weet u wat? Ze hadden er zin in.